

جين وبستر

ترجمهٔ ثمین نبی‌پور

دشمن عزیز

-متن کامل-

استون‌گیت، ووستر، ماساچوست
۲۷ دسامبر

جودی جان

نامه‌ات رسیده. دو بار خواندمش، هر بار با شگفتی. درست فهمیده‌ام که هدیه‌ی کریسمس تو از طرف چرویس^۱ این بوده که نوانخانه‌ی جان گریر را بازسازی و آن را به یک مؤسسه‌ی نمونه تبدیل کنی؟ درست فهمیده‌ام که تو مرا برای خرج کردن این پول انتخاب کرده‌ای؟ من، سالی مک‌برايد، مدیر یک نوانخانه؟ دوستان بیچاره‌ی من، حتماً عقل از سرتان پریده یا شاید هم به

1. شهری در ایالت ماساچوست در آمریکا که گهگاه و به اشتباه، وریستر یا حتی بدتر از آن، ورچستر هم در فارسی تلفظ می‌شود-م.

2. Jervis

تریاکی چیزی معتقد شده‌اید. نکند این حرف‌ها زاییده‌ی دو مغز
تب‌دار و توهمند است؟ من همان‌قدر برای مراقبت از صد بچه
مناسبم که برای سرپرستی یک باغ و حش!

و برای طعمه، یک دکتر اسکاتلندي جالب پیشنهاد می‌کنید؟
جودی عزیز من - همین‌طور، جروپس عزیز من - فکرتان را
خوانده‌ام؛ خوب می‌دانم کنارِ شومینه‌ی ملکِ پن‌لتون‌ها،
جلسه‌ی خانوادگی گذاشته‌اید و چه‌ها که نگفته‌اید!

«حیف نیست که سالی از وقتی از کالج فارغ‌التحصیل شده،
پیشرفت خاصی نداشته؟ به جای وقت تلف کردن در مهمانی‌های
دلنشین و گرد همایی‌های اجتماعی در ووستر، باید فکری به حال
زندگی اش بکند. علاوه بر این (این را جروپس می‌گوید) سالی دارد
به آن هالوکِ لعنتی جوان دل می‌بندد؛ هالوک زیادی خوش‌ظاهر
و جذاب و سربه‌هواست. من که هرگز از سیاستمدارها خوشم
نیامده. تا وقتی این خطر به خیر بگذرد، باید سرش را با مستله‌ای
روحیه‌بخش و توان فرسا گرم کنیم. ها! فهمیدم! او را می‌گذاریم
برای مدیریت جان گریر.»

آه، صدایش را چنان بهوضوح می‌شنوم انگار خودم آنجا
بوده‌ام! در آخرین سفرم به خانه‌ی دوست‌داشتني شما، من و
جروپس گفت و گویی خطیر و صادقانه درباره‌ی (الف) ازدواج، (ب)

آرمان‌های سطح پایین سیاستمداران، پ) زندگی‌های بی‌ارزش و
سرسری زنان اجتماع با هم داشتیم.

خواهش می‌کنم به شوهر اخلاق‌مدارت بگو حرف‌هایش
را جدی گرفته‌ام و از وقتی به ووستر بازگشته‌ام، هر هفته یک
بعد از ظهر در آسایشگاه زنان الکلی شعرخوانی می‌کنم. زندگی من،
آن قدرها هم که به نظر می‌آید، بی‌هدف و پوچ نیست.

علاوه بر این، بگذار بیهت اطمینان بدhem که خطر آن سیاستمدار
هیچ هم قریب‌الواقع نیست؛ به هر حال، او سیاستمداری
دوست‌داشتني است، گرچه نظراتش درباره‌ی مالیات انفرادی و
تعرفه‌ها و اتحادیه‌های تجاری با جروپس فرق می‌کند.

علاقه‌ی شما برای وقف زندگی می‌من به نفع منفعت عمومی از
سِ لطفتان است، اما باید با در نظر گرفتن مصلحت نوانخانه به
ماجرانگاه کنید.

ایا هیچ دلتان به حال آن کوچولوهای یتیم و بی‌پناه
نمی‌سوزد؟

اگر شما دلتان به درد نمی‌آید، من دلم می‌سوزد و با احترام
تمام، مقام پیشنهادی شما را رد می‌کنم.

با وجود این، دعوت شما را برای دیدارتان در نیویورک
با خوشحالی می‌پذیرم، گرچه باید اعتراف کنم به خاطر